

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/61/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6312207612
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6312207612.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa BL Telecom debt, s. r. o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 45 535 108, zast. SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 36 862 711, proti odporcovi H. G., nar. XX. XX. XXXX, naposledy bytom N. XXX, t. č. na neznámom mieste, zast. opatrovníkom S. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom N. XXX, otcom odporcu, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu HLAS SPOTREBITEĽA, občianske združenie, IČO: 42305675, so sídlom v Partizánskom, Lúčna 2123/1, IČO: 42 305 675, zast. JUDr. Viliamom Glézlom, advokátom, so sídlom AK Banská Bystrica, Nemčianska 25, o zaplatenie 632,42 Eur, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Brezno zo dňa 24. 10. 2014, č. k. 6C/182/2013 - 99, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku III. o povinnosti navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 54,64 eur, p o t v r d z u j e .

Navrhovateľ je p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania vo výške 58,28 Eur, na účet jeho právneho zástupcu, vedený vo Fio banke, a. s., pobočke zahraničnej banky, č. ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXXXXXX, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol tak, že:

I. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi 134,51 Eur, spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 60,88 Eur od 12.10.2009 až do zaplatenia, zo sumy 44,14 Eur od 12.11.2009 až do zaplatenia, zo sumy 27,83 Eur od 12.12.2009 až do zaplatenia, zo sumy 1,66 Eur od 12.01.2010 až do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. V prevyšujúcej časti súd návrh zamietá.

III. Navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania vo výške 54,64 Eur, na účet jeho právneho zástupcu, vedený vo Fio banke, a. s., pobočke zahraničnej banky, č. ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXXXXXX, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplynulo, že navrhovateľ sa v konaní domáhal zaplatenia sumy 632,42 Eur, spolu s príslušným úrokom z omeškania z dôvodu, že odporca a právny predchodca navrhovateľa, spoločnosť Slovak Telecom, a. s., uzavreli zmluvu o pripojení, ktorou sa právny predchodca navrhovateľa zaviazal poskytovať telekomunikačné služby, špecifikované v zmluve, odporca bol povinný za tieto služby zaplatiť cenu stanovenú v zmluve a tarife ST. Odporcovi bola v dôsledku porušenia zmluvných povinností vyfakturovaná zmluvná pokuta vo výške 497,91 Eur, na službách mu bola fakturovaná suma 134,51 Eur, z týchto však odporca nič nezaplatil. Na základe

čiasťočného späťvzatia návrhu súd konanie čiastočne zastavil, predmetom konania zostala zmluvná pokuta vo výške 490,91 Eur a nezaplatené služby v rovnakej výške ako pred späťvzatím, spolu 625,42€.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., keď odporca bol v konaní úspešný vo väčšej časti, preto jemu a vedľajšiemu účastníkovi na jeho strane patrí náhrada trov konania. Odporcovi žiadne preukázateľné trovy nevznikli, preto mu súd ich náhradu nepriznal, vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 54,64 Eur, pozostávajúcich z odmeny za 2 úkony právnej pomoci po 39,89 Eur, režijného paušálu 2x 8,04 Eur + 20 % DPH, to všetko v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z. z. Za tarifnú hodnotu súd považoval sumu uplatnenej istiny, nie sumu, vyčíslenú vedľajším účastníkom ako súčet istiny a úrokov z omeškania ku dňu podania vyjadrenia vo veci. V zmysle § 10 ods. 2 uvedenej vyhlášky je rozhodujúcou výška uplatnenej pohľadávky ku dňu začatia poskytovania právnej služby. Uplatnenou pohľadávkou bola nepochybne zmluvná pokuta ako je špecifikovaná vyššie, všetky ostatné uplatnené nároky sú len jej príslušenstvom. Náhrada bola priznaná v rozsahu 57 % podľa pomeru úspechu (priznaných 134,51 Eur oproti uplatneným 625,42 Eur).

Proti rozhodnutiu sa odvolal navrhovateľ, a to proti výroku o rozsahu priznaných trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi. Namietal, že išlo o neúčelne vynaložené trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Poukázal na účelnosť trov vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva, pričom účelnosť sa stotožňuje s pojmom nevyhnutnosť. Nevyhnutné sú tie trovy, ktoré sa musia vynaložiť na procesné úkony. Podľa jeho názoru trovy právneho zastúpenia, ktoré sú súčasťou trov konania a ktoré si uplatňuje vedľajší účastník, neboli nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva.

Poukázal na to, že vedľajší účastník je združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov a jeho hlavnou náplňou činnosti je ochrana spotrebiteľov, pričom výkonom ochrany spotrebiteľských práv združenie naplňa svoje vlastné poslanie, za účelom ktorého bolo založené. Zámerom zákonodarcu pre zvýhodnenie takejto skupiny občianskych združení pred ostatnými bolo umožnenie, aby mohli vzhľadom na ich odbornú pripravenosť bez potreby právneho zastúpenia zastupovať spotrebiteľov a chrániť ich práva a záujmy v konaní. Z hlavnej úlohy a cieľa spotrebiteľského združenia vyplýva, že združenie by malo disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytovať právne služby a s prehľadom sa orientovať v oblasti spotrebiteľského práva. Pokiaľ by nebola potrebná odborná pripravenosť spotrebiteľského združenia, mohlo by poskytnúť predmetnú ochranu aj iné občianske združenie zastúpené právnym zástupcom, rovnako ako spotrebiteľské združenie.

Navrhovateľ poukazuje na účel vstupu vedľajšieho účastníka do konania, pretože tým, že vedľajší účastník žiada priznať trovy právneho zastúpenia, priznáva, že odporcovi neposkytol pomoc pri ochrane jeho práva ako spotrebiteľa, čo je jeho základným poslaním. Preto vznikajú pochybnosti o účelnosti a dôvodoch vstupu vedľajšieho účastníka do konania, ktorý už pri vstupe do konania bol zastúpený advokátom, hoci nevedel, o akú právnu vec ide.

Preto vzniknuté trovy za právne zastupovanie považuje za účelové a ide len o hromadný vstup združení na ochranu spotrebiteľa do súdnych konaní, pričom vstupujú do sporu automaticky zastúpené právnym zástupcom bez toho, aby vopred vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu. Vedľajší účastník vo svojej argumentácii poukázal iba na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať aj z úradnej povinnosti nezávisle od účasti spotrebiteľského združenia. Vedľajší účastník tak to konania nepriniesol žiadny prínos vo svojom vyjadrení.

Záverom vyjadril stanovisko k vstupu vedľajšieho účastníka do konania, keď poukázal na to, že podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka je súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/188/2012.

Odporca, resp. jeho opatrovník sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

K odvolaniu sa písomne obsialo vyjadril vedľajší účastník. Napadnutý výrok rozsudku o trovách konania vedľajšieho účastníka žiadal ako vecne správny potvrdiť, pričom poukázal na to, že odvolateľ je žiadnym spôsobom nespochybný samotnú výšku trov, ktoré mu boli priznané. Zároveň žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania vo výške 58,28 € za podané vyjadrenie.

Združenie HLAS SPOTREBITEĽA, je občianskym združením založeným za účelom ochrany práv spotrebiteľa podľa § 3 ods. 4, 5 zákona číslo 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Z § 93 ods. 4 O.s.p. vyplýva, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti, ako účastník, z čoho možno vyvodiť záver, že vedľajší účastník má právo na právnu pomoc pred súdmi, čo jeho základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), má právo aj na náhradu trov konania podľa § 137 ods. 1 O.s.p. a náhradu trov právneho zastúpenia.

Účelnosť trov právneho zastúpenia potrebných na uplatňovanie alebo bránenie práva v súdnom konaní je potrebné posudzovať z hľadiska, či boli tieto trovy vynaložené na úkony, ktoré mali reálny vplyv na výsledok súdneho konania a prihliada sa tiež na obsah uvedených úkonov. V tejto súvislosti poukázal na stabilnú judikatúru Ústavného súdu sp. zn.: II. ÚS 78/03, II. ÚS 31/04. Nesúhlasil s argumentom navrhovateľa, ktorým spochybňoval nutnosť a účelnosť vynaloženia trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, pretože práve kvalifikované podanie vedľajšieho účastníka, v ktorom poukázal na absolútnu neplatnosť zmluvnej pokuty a ktorého závery boli prenesené do odôvodnenia rozsudku okresného súdu, boli dôvodom zamietnutia návrhu navrhovateľa v prevažnej miere, a teda mali priamy vplyv na spôsob skončenia sporu. Úkony, ktoré vedľajší účastník prostredníctvom právneho zástupcu v konaní vykonal, možno považovať za účelné z hľadiska toho, že ich vynaložením vedľajší účastník sledoval a priamo realizoval ochranu práv odporcu proti uplatňovanému nároku navrhovateľa. Úkon a príprava a prevzatie právneho zastúpenia možno pritom považovať za nevyhnutný z hľadiska toho, aby sa právny zástupca vedľajšieho účastníka oboznámil s uplatňovaným nárokom v návrhu na začatie konania a jeho prílohami.

Je toho názoru, že žiaden súvis medzi účelnosťou trov vedľajšieho účastníka a povinnosťou súdu ex offo prihliadať na nekalé zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách neexistuje. Prvým dôvodom je, že vedľajší účastník na charakter zmluvných podmienok používaných navrhovateľom poukázal a označil ich ako neprijateľné pred rozhodnutím okresného súdu vo veci, čo samo osebe vylučuje možnosť, že by okresný súd rozhodol o neprijateľnosti týchto zmluvných dojednaní ex offo. Pokiaľ vedľajší účastník na nekalosť poukázal vo svojom vyjadrení, okresný súd sa uvedeným už nezaoberal z úradnej moci, ale na návrh vedľajšieho účastníka. Ďalším argumentom je, že keby v predmetom konaní vedľajší účastník nevystupoval, nie je zrejmé, či by súd nekalosť zmluvných dojednaní podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka posudzoval.

Pokiaľ navrhovateľ argumentoval, že vedľajší účastník zo svojej podstaty musí byť schopný samostatne poskytovať právnu pomoc v súdnych konaniach, s uvedeným sa nestotožnil, pričom poukázal na článok 29 Ústavy Slovenskej republiky. Občianske združenie, ktorého účelom je ochrana práv spotrebiteľa, môže byť tvorené výlučne len laikmi z oblasti práva a svoju činnosť v rámci súdnych konaní realizovať prostredníctvom tretích splnomocnených osôb, napríklad prostredníctvom advokáta. Rovnako môže byť takéto združenie tvorené odborníkmi z oblasti ochrany práv spotrebiteľa, ktorá skutočnosť by rovnako neznamerala, že uvedené osoby dokážu spotrebiteľovi poskytnúť kvalifikovanú pomoc aj v súdnom konaní bez pomoci právne kvalifikovanej osoby. Zo samotnej skutočnosti, že vedľajší účastník je podľa svojich stanov založený za účelom ochrany spotrebiteľa, nemožno ešte vyvodiť, že je sám o sebe spôsobilý kvalifikovanú pomoc spotrebiteľovi poskytnúť. Uvedené platí tým skôr, ak nemá vo svojich radoch osoby s právnickým vzdelaním, preto z dôvodu zabezpečenia čím najvyššej miery ochrany práv spotrebiteľa využíva služby splnomocneného advokáta.

Pokiaľ navrhovateľ poukazoval na to, že vedľajší účastník vstupuje do konania rovno zastúpený advokátom, a to i bez znalosti konkrétneho sporu, toto tvrdenie nie je pravdivé. Vedľajší účastník do sporu vstúpil písomným oznámením nezastúpený advokátom. Až po obdržaní návrhu na začatie konania spolu s prílohami vedľajší účastník splnomocnil na svoje zastupovanie advokáta.

Vedľajší účastník nevidí žiaden súvis medzi finančnou podporou poskytnutou združeniu a vedľajším účastníkom, ani žiadny súvis medzi tým, že ministerstvo môže finančne podporiť občianske združenie, a právom takýchto združení na náhradu trov konania. Vtedajší účastník doteraz o žiadnu podporu zo strany ministerstva nepožiadala ani ju nedostala.

Taktiež uviedol, že nevidí žiadny súvis medzi prebiehajúcim sporovým konaním, právom vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania a skutočnosťou, že spotrebiteľ má možnosť vysloviť nesúhlas so vstupom alebo so zotrvaním spotrebiteľského združenia v spore na jeho strane. Vedľajší účastník

akceptuje, že spotrebiteľ má v konaní právo namietať účasť vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 3 O.s.p.. Keby tak spotrebiteľ urobil, bolo by dôvodné účasť vedľajšieho účastníka v spore neprepustiť. Ani samotné združenie nemá záujem poskytovať spotrebiteľovi pomoc proti jeho výslovne vyjadrenej vôli. Pokiaľ však spotrebiteľ po tom, čo ho okresný súd o vstupe vedľajšieho účastníka do konania upovedomil, tento postup podľa § 93 ods. 3 O.s.p. nenamietal a ani s jeho iného postupu v konaní nemožno vyvodiť, že by so vstupom vedľajšieho účastníka do konania nesúhlasil, a navyše vstup vedľajšieho účastníka na jeho stranu bol účelný, keď znamenal zamietnutie návrhu navrhovateľa, argumentáciu navrhovateľa možno považovať za účelovú.

Taktiež uviedol, že vedľajší účastník rovnako ako navrhovateľ postrehol existenciu vládnej novely O.s.p., ktorá sa dotkla postavenia vedľajších účastníkov. K tomu je potrebné uviesť, že novela O.s.p. je účinná od 01. 01. 2015 a nemôže mať vplyv na vstup vedľajšieho účastníka do tohto konania, ktorý bol uskutočnený ešte v roku 2013.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1, 2 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 1, 2 O. s. p. rozsudok okresného súdu v napadnutej časti potvrdil ako vecne správny.

Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je vo výroku aj odôvodnení správne, preto sa odvolací súd s ním v celom rozsahu stotožňuje (§ 219 ods. 2 O. s. p.).

Na doplnenie správnosti rozhodnutia prvostupňového súdu odvolací súd dodáva, že predmetom odvolania sú trovy prvostupňového konania. Prvostupňový súd podľa zásady úspechu vo veci rozhodol správne, hoci nesprávne uviedol § 142 ods. 1 O. s. p., pretože na daný prípad sa aplikoval § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého aj rozhodol. Treba uviesť, že pokiaľ v odvolaní poukazuje navrhovateľ na účelnosť a oprávnenosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania, treba pripomenúť, že o námietke navrhovateľa proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania bolo právoplatne rozhodnuté uznesením okresného súdu zo dňa 24. 10. 2014, č. k. 6C/182/2013 - 99, ktoré po odvolaní navrhovateľa bolo potvrdené odvolacím súdom uznesením zo dňa 12. 04. 2016, sp. zn.: 15 Co 60/2016. Preto jeho opätovná argumentácia v danom smere uvedená v odvolaní nie je rozhodujúca pre posúdenie oprávnenosti trov konania vedľajšieho účastníka. Odvolací súd, senát 15Co, ale aj ostatné senáty odvolacieho súdu, ako aj súdy Slovenskej republiky, k daným námietkam navrhovateľa vyjadrili zásadné stanoviská, ktoré podrobne vyslovili vo svojich rozhodnutiach. Z tohto dôvodu aj odvolací súd poukazuje na odôvodnenie svojich rozhodnutí, kde daná otázka vystúpila do popredia a kde je účastníkom navrhovateľ, a to konania 15Co/219/2014, 15Co/303/2014 a mnohé iné, ktoré sú účastníkom konania známe.

K námietke ohľadom prínosu vstupu vedľajšieho účastníka do konania odvolací súd poznamenáva, že súd je síce povinný prihliadať z úradnej povinnosti na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, avšak nič to nemení na tom, že pokiaľ v konaní voči spotrebiteľovi sa uplatňuje premlčaná pohľadávka alebo neprijateľné zmluvné podmienky, čo je bežné, námietku premlčania môže vzniesť odporca alebo vedľajší účastník, pričom je nepochybné, že odporcovia nezorientovaní v danej právnej problematike zostávajú pasívni i napriek tomu, že v konaní môžu byť úspešní. Preto je namieste, aby v ich záujme v konaní vystupovalo združenie na ochranu spotrebiteľa ako vedľajší účastník. Nie je rozhodujúce, ako vedľajší účastník v konaní argumentuje, rozhodujúce je to, či svojím postojom a vystupovaním prispeje k ochrane práv spotrebiteľa, pričom súd konštatuje, že zo stoviek rozhodnutí je zjavné, že vstup do konania vedľajších účastníkov na strane odporcov je účinný. Nič na tom nemení ani skutočnosť, že súd na premlčanie v daných veciach prihliada ex offa.

Pokiaľ namieta navrhovateľ, že vedľajší účastník by mal byť zo svojej podstaty schopný zastupovať účastníka a nemať sa nechať zastupovať advokátom, odvolací súd poukazuje na to, že navrhovateľ je veľká firma, skúsená v danej oblasti práva, no napriek tomu sa necháva taktiež zastupovať veľkou advokátskou firmou, i keď to nie je nutné, pretože navrhovateľ túto činnosť vykonával v masívnom meradle. Je nepochybné aj to, že združenia sú zložené prevažne z laikov, nie právnikov, vzhľadom na masovosť podávaných žalôb voči spotrebiteľom nie je možné, aby združenie, ktoré nie je profesnou organizáciou, plnilo úlohy vo vzťahu k spotrebiteľom bez toho, aby mohlo na tento účel splnomocniť napríklad advokáta. Je nepochybné, že z judikatúry Súdného dvora Európskej únie právo na právnu pomoc majú aj právnické osoby, zvlášť v prípade, ak vedľajší účastník je zložený výlučne z laikov v

oblasti práva. Daná skutočnosť vyplýva z rozsudku Súdneho dvora Európskej únie (druhá komora) z 22. 12. 2010 vo veci DEB proti Spolková republika Nemecko C-279/09.

Vedľajší účastník má v občianskom súdnom konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, na strane ktorého stojí. Podľa § 25 ods. 1 O. s. p. si účastník môže vždy zvoliť advokáta. Takéto právo teda patrí aj vedľajšiemu účastníkovi. V zmysle čl. 47 ods. 2 Ústavy SR, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom. Tak, ako navrhovateľ má právo nechať sa zastúpiť právnym zástupcom, toto právo má odporca, či vedľajší účastník. Zákonodarca v § 93 ods. 2 O. s. p. zvýšil ochranu spotrebiteľov, keď umožnil na strane spotrebiteľa ako vedľajšiemu účastníkovi zúčastniť sa konania právnickej osobe, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, pričom takýmto predpisom je aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Z § 18 O. s. p. vyplýva, že účastníci majú v občianskom súdnom konaní rovné postavenie, to znamená, že aj vedľajší účastník na základe citovaného ustanovenia sa môže nechať zastupovať advokátom, ktorého si zvolí (§ 24, § 25 ods. 1 O. s. p.).

Odvolací súd k námietke, že možno priznať len účelné trovy, poznamenáva, že prvostupňový súd dostatočne odôvodnil rozhodnutie o trovách konania a priznal len nevyhnutné a účelné trovy konania.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 151 O. s. p., keď v odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný vedľajší účastník, trovy odvolacieho konania navrhol nahradiť, preto mu ich súd priznal v súlade s vyhl. č. 655/2004 Z. z. za 2 úkony právnej pomoci, vyjadrenie zo dňa 19. 01. 2015 k odvolaniu navrhovateľa voči rozsudku vo vzťahu k trovám konania a za vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa voči uzneseniu prvostupňového súdu, ktorým pripustil do konania vedľajšieho účastníka.

Odvolací súd v danom prípade zastáva názor, že pri výpočte odmeny za právne zastupovanie v odvolacom konaní v prípade, ak odvolanie bolo podané do trov konania s prihliadnutím na principiálnu zásadu, že vo všetkých prípadoch súd rozhoduje rovnako. Túto úvahu odôvodňuje tým, že v súdnej praxi nastalo niekoľko prípadov, keď predmetom konania vo veci samej boli vysoké hodnoty, a predmetom odvolania sa stali len trovy konania vo vzťahu k nesprávnemu výpočtu, ktorý predstavoval rádovo sumy do 10 eur. V takomto prípade by mohla nastať situácia, kedy odmena za právne zastúpenie v prípade rozhodovania o trovách konania by bola nepomerne vysoká a neodôvodnená.

Preto odvolací súd v takomto prípade vychádza zo skutočnosti, že tarifná odmena advokáta za zastupovanie v odvolacom konaní, pokiaľ predmetom je výška priznaných trov, vyplýva z tarifnej hodnoty, ktorá predstavuje výšku namietaných trov konania, pričom tento nárok posudzuje podľa § 10 citovanej vyhlášky, pretože skutočným predmetom konania, v ktorom v danom prípade sa poskytujú právne úkony pomoci, v ktorých advokáti, či účastníci argumentujú, je len výška (prípadne ich odôvodnenosť v priznanej časti) trov konania.

V danom prípade odvolací súd vychádzal z namietanej hodnoty, ktorou je suma 54,64 eur. V zmysle ustanovenia § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky potom patrí odmena advokátovi vo výške 16,60 eur + režijný paušál vo výške 8,39 eur, spolu 24,99 eur.

Za úkon - vyjadrenie k odvolaniu voči uzneseniu o vstupe vedľajšieho účastníka patrí odmena podľa § 9 ods. 1, keď základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

V danom prípade hodnotu nie je možné vyjadriť, preto podľa § 11 ods. 1 písm. a) základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna trinástina výpočtového základu. Výpočtový základ v roku 2015 bol 839€, 1/13-ina je 64,54€.

Podľa § 13a ods. 2 písm. b) odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za úkon právnej služby odvolanie proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej, a vyjadrenie k takému odvolaniu. Pretože základná sadzba je 64,54€, odmena patrí za tento úkon vo výške 1-ice, t. j. 32,27€. K tomu režijný paušál 8,39€, spolu 40,66€.

Vzhľadom na to, že ide o konečné rozhodnutie, bolo potrebné rozhodnúť o všetkých trovách konania, ktoré vznikli v odvolacom konaní. Spolu trovy odvolacieho konania predstavujú 24,99 € + 40,66 €, celkom 65,65 €.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka vyúčtoval trovy konania vo výške 58,28 €, ktoré mu súd podľa jeho návrhu priznal.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.